

කෘෂිණ ජාතකය

තවද ගාක්‍රුල නායකවූ තිලෝගුරු බුදුරජානන් වහන්සේ කිමුල්වත් පුර නිගුර්ධාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි සිනාවක් අරහයා මේ ජාතකය දක්වන ලදී.

ඒ කෙසේද යත්

සර්වඥයන් වහන්සේ හික්ෂ්සංසයා පිරිවරා කිමුල්වත්පුර ඒ ඒ ස්ථානවල් බලා ඇවිදිනා ගමනේ එක්තරා භූමියක් දක එතන මදවෙලා වැඩ නිද සිනාහ පහළකළසේක. අනදසාමින් සර්වඥයන් වහන්සේ සිනා පහළ කළ නියාව දැන සර්වඥයන් වහන්සේ සිනා පහළ කළ නියාව දැන සර්වඥයන් වහන්සේ නොකාරණයෙක සිනා පහළකළ සේක. ඒ කාරණය විවාරමිය සිතා සර්වඥයන් වහන්සේ සම්පයට අවුත් ස්වාමිනි මෙතන වැඩ සිට සිනා පහළකළේ කවර කාරණයකින්දයි විවාල සේක. එම්බා ආනන්දයෙනි පළමු මෙතන උගුව් නෙතස් හා පවර්ඩි අඡ්ට සම්පත්ති ඇති ක්‍රිජ්‍ය තාපස කෙශෙක් උන්නාහ. උන් සිතා සිනා පහළ කෙලෙම් වදාලසේක. ඒ කෙසේදයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉතුත්වත් දක්වා වදාලසේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය ද්වස බරණැස් නුවර බරණැස් නුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජ්පුරුකෙනෙකුන් රාජ්පය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයේ උතුම්බූ බාහ්මණ්කුලයෙක උපන් සේක. ගරිය ඉන්දික්ල මාණික්‍යයකට බදුන්වූ පැහැ ඇති හෙයින් ක්‍රිජ්‍ය කුමාරයේ යි නම් තිබුහ. බෝධිසත්වයේ වැඩිවිය පැමිණ දිසාපාමොක් ආවාරින් සම්පයට ගොස් උගතමනා ශිල්පගාස්තු ඉගෙනගෙණ අවුත් තමන් පියානන්ට ශිල්පගාස්තු පැකැල්හි පියානන්ගේ අයාමෙන් පුරෝහිත ස්ථානානන්තරයට පැමිණ තමන්ගේ දෙම්වියන් මුතුන් මුතුන් ඇතුළු වන්නේ නොයෙක් වස්තු ලියා තුළු ස්වර්ණ පත්‍රය ගෙන්වා බලා මේ වස්තු නම් රජදුරුවන්ගේ සොරුන්ගෙන් සතුරන්ගෙන් දියෙන් ශින්නෙන් ඇතුළුවූ පාවපුකාරයට පැමිණ නස්නේය. මෙසේවූ සම්පත් දානමුඛයට පැමුණුවා පවර්ඩි අඡ්ටසමාපත්ති උපදාවා සැපයේ වාසය කරමි. මාගේ මෙතෙක් වස්තු රජ්පුරුවන් වහන්සේට කියා දෙන්නෙම්. රජ්පුරුවන් සම්පයට ගොස් ස්වාමිනි මාගේ දෙමාපියන් මුතුන්මුතුන් ඇතුළුවන්ගේ බොහෝ සම්පත් ඇත. ඒ සම්පත් ඔබ වහන්සේ ගෙන්වාගත මැනවයි කිහි. රජ්පුරුවේ මුතුණු මාගෙන් තා කැමති සම්පත් හැරගණුව තාගේ සම්පත් මට හැයිදයි රජ්පුරුවේ කිහි. බමුණානේ කියන්නේ ස්වාමිනි මාගේ බොහෝ සම්පත් දානමුඛයට පැමුණුවා තපස්කරන්නෙමියි කිහි. රජ්පුරුවේ තොපගේ සම්පත් කැමති සැටියේ දානමුඛයට පැමුණුවයි කි ගමනේ යහපතුයි බෝධි සත්වයේ ගෙට අවුත් සම්පත් තිබු ගබඩාවල යතුරු අරවා සියලු යාවකයේ ඇවිත් කැමති සැටියට සම්පත් ගෙන යෙත්වයි විධාන කළාහ. යාවකයේ අවුත් සත් රු සත් ද්වාලක් සම්පත් ඇති තීමාවෙක් තුදුටු හෙයින් බෝධි සත්වයේ සම්පත් බලා සම්පත් දන්දී යෙත්නම් ජරාව හෝ පැමිණෙයි ව්‍යාධිය හෝ පැමිණෙයි සිතා කැමති සත්වකෙනෙකුන් ගෙණයෙන්වයි කියා ගබඩාවල යතුරු හරවා තපසට නික්ම එක් වානාන්තරයෙක මුඩිනම් ගසක් මුල වාසය කරන්නාහ.

බෝධිසත්වයේ ඒ ගසමුල විනා අනික් ගසක් මුල කට පලාඕල කඩා තොයන හෙයින් රැකඩ මුලිකාංගයක් පුරන්නාහ. වනාන්තරයෙහි වාසයකරණ සෙයින් ආරණ්ඩකාගයන් පුරන්නාහ. එක් ගමෙක තොවසන හෙයින් අබෙහාකාසිකාංගයන් පුරන්නාහ. පලාඕලයක් එකතුනක ඉද විනා සිතු සිතු තැනැක ඉද තොකු හෙයින් ඒක්කා සනිකාංගයන් පුරන්නාහ. තොනිදා ඉන්නා හෙයිනුන් ඉදින් නිදාන තමුන් භූමියෙහි විනා මැසෙසක ඇවෙක තොසැනපෙන හෙයින් තොස්ලේකාංගයන් පුරන්නාහ. මෙසේවූ බුතාංගයෙන් හා ප්‍රථමධ්‍යාන විනියද්ධ්‍යානයදී පවාහිදා අඡ්ටසමාපත්ති උපදාවා වාසයකරන්නාහ. තවද බෝධිසත්වයේ තමන් ගස එලජාතී අමුවුවත් විලිකුන්වුවත් එම අනුහට කරන්නාහ. මල් ඇතිදා මල් අනුහටකෙරෙති. මල් නැතිදා සඩාජාතී අනුහට කරන්නාහ. තමා ඉදිරියේ තිබුදෙයෙක් විනා ඉවත තිබුදෙයකට අත තොපාවන්නාහ. ඇල්ලී අත්තෙම තිබු එලජාතීවුවත් මල්ජාතීවුවත් අනුහටකෙට මේ නියායෙන් සෙරවූ තපස්කෙට පංචාහිදා අඡ්ටසමාපත්ති උපදාවා වාසයකරන්නාහ.

එසමයෙහි මේ කියන කෘෂිණ තාපසයන්ගේ ආනුහාවයෙන් ගතුයාගේ පණ්ඩිකම්බල ගෙලාසනය භූණුවිය. ඒ කියන ආසනය භූනුවන්නේ සතර කාරණයකින්ය. හේ කෙසේද යත්, ගතුයාගේ ආයුෂ මද අවස්ථාවේ

හුණුවන්නේය. යම් කෙතෙක් ශකුසමාපන්ති ප්‍රාදෑනා කෙරෙන් නමුත් හුණුවන්නේය. යම් තපස්වී කෙතෙකුන්ගේ ශිල තේජසින් හුණුවන්නේය. මහා ගුණවතුන් කුකුස් ඉපදිවීමෙන් උණුවන්නේය. මේ සතර කාරණයෙන් ශකුයන් නොකැමැතිකරවා පාණුවුකම්බලගෙලායනය ඩුණු වන්නේය. එවිට ශකුයෝග් තමන්ගේ ආසනය නොකැමැතිකරවා ඩුණුවූ හේදින් පරීක්ෂාකළ ගමනේ මෙකියන කාෂේන තාපසයන්ගේ ආනුහවයෙන් උණුවූ තීයාව දැන එතනට අවුත් බෝධිසත්වයන්ගේ පිටිපසස් සිට කියන්නාභු ඒ කාන්තයෙන් මේ පුරුෂතෙම කාෂේනාවූ ගරිර ඇත්තේය. කාෂේනාවූ එල අනුහව කරන්නේය. කාෂේන ඩුම්යෙහි සෙයාව කරන්නේය. එසේහෙයින් මේ පුරුෂයාගේ කියාව මාගේ සිතට ප්‍රිය නොවන්නේය. කියා බෝධිසත්වයන් පිටිපස සිට කියන්නාභු ඒකාන්තයෙන් මේ පුරුෂ තමන්ගේ නුගුණ කි කළේහි කිපද්ධේහෝයි කිපෙන්ට නිසිබස් කිහි. කාෂේන තාපසයෝග් ශකුදේවීන්දයන් කි බස් අසා ඒ මා භා සමග කඩා කරන්නේ කවරක්දේහෝයි දිවසින් පරීක්ෂාකරණ තැනැත්තේ ශකුදේවීන්දයන් තීයාව දැන කරකැවී ශකුදේවීන්දයන්ගේ මූන නොබලාම කඩා කරන්නාභු ශකුදේවීන්දයෙනි ඇග සම කඩවුවයි සත්වතෙමේ කාෂේන නම් නොවන්නේය. යමෙක් අභ්‍යන්තරයෙහි ශිල සමාධි ප්‍රාදා විමුක්ති විමුක්තියාන දරුණයෙන් සමන්විත වුයේ නම් එබදුසත්වතෙම සත්තානයෙන් පිටත්කරණ ලද රාගවේෂාදී අකුගල ධර්මයන් ඇතිව හේතුකාටගෙණ බාහ්මණ නමුද වන්නේය තපස්වී නමුද වන්නේය. යම්සත්වයෙකුඩා සත්තානයෙහි රාගවේෂාදී වු අකුගල ධර්මයන් බහුලව පවතිනාම ඒ සත්වතෙමේ ස්ථාන බාහ්මණනාදීවූ යම් කිසි උත්තම කුලයක උපන්නේ වී නමුත් සවර්ණරුපයක් භා සමානවූ රන් වන් ගරිර සෝජාවෙන් යුක්තවයේ වී නමුත් කාෂේනාවූ අකුගල ධර්මයෙන් සමන්විත බැවින් කාෂේන නම් වන්නේයයි කිහි.

මෙසේ කියා මේ ලෝකයෙහි සත්වයන් කාෂේනාව කරන්නාවූ අකුගල ධර්ම අන්කප්‍රකාරයෙන් විස්තරකාට කියා ඒ අකුගල ධර්මයන්ට තීන්දාකාට ශිලදා ගුණ ඔම්යන්ට ප්‍රජාසාකාට ආකාශයේ සඳමඩල ගෙණහැර පාණාසේ ශකුදේවීන්දයන්ට ධර්මදේශනා කළාහ. ශකුදේවීන්දයෝග් බෝධිසත්වයන්ගේ ධර්මකඩා අසා සත්තාවූ සිත් ඇතිව වරයෙන් ආරාධනා කරන්නාභු තපස්වීන් වහන්ස ලොවිතුර බුදුකෙතෙකුන් වහන්සේ මෙන් තුළ වහන්සේ විසින් මනාකාට කියන ලද්දාවූ මේ සහායිත වචනට තීසා තුළ වහන්සේට වරදෙනු කැමැත්තානම් නොකිහිමි වශයෙන් විසින් මනාකාට කියන ලද්දාවූ මේ සහායිත වචනට තීසා තුළ වහන්සේට වරදෙනු කැමැත්තානම් නොකිහිමි වශයෙන් විවෘත නොකිරීමය. අනුන්සන්තක වස්තුයෙහි කිසිදේයකත් ලෝහනාකිරීමය ද දරුවන් ආදීවූ විස්තුකානක වස්තු භා දහඬානාදීවූ අවිස්තුකානක වස්තුයෙහි ලෝහ නොකිරීම, ඉදින් ඒ සියල්ලම මා සත්තක වී නමුත් ඒ කාන්තයෙන් එහි ලෝහ තුළ ප්‍රාදාවා මෙබදුවූ වතුරාංගයෙන් සමන්විතව මාගේ ප්‍රවාන්තිය කැමැත්ත්මේ. එසේ හේයින් ශකුදේවීන්දයෙනි කොර්ඩනාකිරීමය. වේෂය නොකිරීමය, පරසම්පත්තියෙහි ලෝහනාකිරීමයයි යන මේ වරසතර මට දෙවයි ඉල්වුහ. එබස් අසා ශකුදේවීන්දයෝග් කියන්නාභු තාපසයන් වහන්සේ කෝධය වේෂය ලෝහය සෙනෙහය යන මේ සතරෙහි ආදිනවයන් දුටුසේක්ද අපි එහි ආදිනවයන් නොදනුම්හ මා විසින් විවාරණලද්දාවූ තුළ වහන්සේ ර්ව කාරණ කිවමැනවැයි කිහි.

ඉක්තින් මහබෝසතානෝග් එසේවීන්ම ශකුදේවීන්දයෙනි අසව කියන්නාභු නොයිවසන්නාවූ ස්වභාව ඇති සත්වයාගේ අක්ෂාන්තියෙන් උපන්නාවූ කොර්ඩය තෙමේ පළමුකාට ස්වල්පව ඉපදිවී බොහෝව උපදන්ය. යමක්හට උපන්නේ වී නම් ඒ සත්වයා එහිම අලවන්නේය. ඒ කෝප කටයුතුවූ වස්තුව ඇරුය නොදෙන්නේය. පෙරලා පෙරලා ආක්ෂේප පරිහවාදිය කරවන්නේය. නැවත කායික ටෙට්ටසික දුක්ඛසංඛ්‍යාතවූ පිඩා වෙන් සමන්විත වූ කොර්ඩය තීසා ප්‍රාණසාකාදිය අකුසල කමර්මයන්කාට දානා ශිලදා වූ සුවරිත ධර්මයෙන් දුරුව මෙලෝර් දෙකින් වධනයෙහි වින්ත පිස්සාදියට පැමිණ දුක්කම්කටුල් ආදී බොහෝ දුක් ආනුහව කරන්නේය. එසේ හේයින් කොර්ඩ නම් මෙසේ අන්කප්‍රකාර ආදිනව ඇත්තේයයි දැන කෝපයෙන් නොකැමැත්ත්මේ. තවද ශකුදේවීන්දයෙනි කිපිම ස්වභාව කාට ඇති කොර්ඩයෙන් කිපි පසුව අප්‍රතිකරා ස්වභාවවූ වේෂයෙන් නොසත්තුවූ සිත් ඇති සත්වන්ට පළමුකාට එම්බල කාල තෝරා දායිය නොවේ දැන වේෂය පරුෂ වචනයෙන් පිටත්වන්නේය. ඒ පරුෂ වචනයට අනතුරුවම ඇත මැත ඇවිදිම වශයෙන් අතින් අත ගැන්ම වන්නේය. ර්ව අනතුරුව ඔවුන් උපකම වශයෙන් ප්‍රාණී ප්‍රහාරය වන්නේය. ර්ව අනතුරුව ඔවුන් උපකම වන්නේය. දැන්ව ප්‍රහාරය ඉක්ම එකත්වාර උගත්වාර ඇති බණ්ඩිතල කණ්ඩා ආදීවූ ආයුධයෙන් ඔවුන් ඔවුන් ජ්වල විනාශකරේද එසඳ වේෂ මෙස්ත ප්‍රාප්තවුයේ වේය යමෙසේ ඇමුල් නොවන්නාවූ මොරුවන් කාඩ්ට් මෙන් පාකයට ගොස් නැවත ඇමුල්වේද එක ජාති ඇත්තා වූම මොරුන් හා කාඩ් ඇමුල් ඇමුල්වේද නැත්තේයයි කියනු ලැබේද එපරිද්දෙන්ම පළමුකාට

උපන්නේ කුරුදහම් වෙයි මුකුරා ගොස් මතු මත්තෙහි උපදනේ වේෂ නම් වෙයි. ඒ තෙමේ අකුගල මුක්ත වශයෙන් සමාන ජාති ඇත්තේ වී නමුත් කුරුදය වේෂයයි වෙන් වෙන්කොට කියනුලැබෙයි ඇමුල් නැති වස්තුවෙන් යම්සේ ඇමුල උපන්නේද. එපරිදේදන් වේෂයෙන් කෝපයත් උපන්නේ යම්හෙයකින් ඒ වේෂය අන්කප්‍රකාරවූ ආදිනව ඇත්තේද එසේ හෙයින් වේෂයත් නොකමැත්තෙමි. තවද ගතු දේවීන්දුයෙන් දෙවැනිදාවල් ගම් පැහැර කොල්කා මනාද ආදුෂ්‍ය ගිරයෙහි තබා මෙන්ම දෙයක් සාහසික ක්‍රියාවෙන් වස්තු ගැමීමද රන් නොවනයේ රත්තරනැයි ඒ හා සමාන වූ වස්තුවක් පැ අනුත් සන්තක වස්තු ගැමීමද, නැවත අන්කප්‍රකාර වංචා ප්‍රයෝගයෙන් රෙමා මෝහ පමුණාවා වස්තු ගැමීමද යන මේ පාපධරමයේ ලෝහයෙන් මධ්‍යා උද්දාවූ සත්වයන් කෙරෙහි පෙනෙන්නාහ. ලෝහහිතවූ සත්වයෝ මෙබදු වූ අකුගල කරමය නොකෙරෙති. මෙසේ ලෝහනම් අන්කප්‍රකාර ආදිනව ඇත්තේය. එසේ හෙයින් ලෝහයත් නොකමැත්තෙමි.

තවද ගතුදේවීන්දය අරමුණෙහි ඇලෙන්නාවූ ස්වාහාව ඇති සෙනෙහයෙන් ගුන්ලිතවූ නැවත උත්පත්ති වශයෙන් ගැලවුනාවූයින් මල් ගෙතුවාක් මෙන් අන්කප්‍රකාර ආලම්බනයෙහි පවත්නාවූ අඩිදාකාය හස්තයෙන් ගෙතුනාවූ සරවණාදියෙන් උපන් නාවූ ස්වරණාහරණාදියෙන් මෙන් මනසින් උපන් බැවින් මනෝමයට අහිජකා කායගුන්ථාදිනු ඒ ඒ අරමුණෙහි පවත්නාහ. ඒ ලෝහාදී ධර්මයේ සන්තානයෙහි ඉද බලවත්වූ සන්තාපය උපදවමින් අත්‍යුත්‍යයෙන් සත්වයන් මිරිකා පීඩාකරන්නාහ. මංගල බෝධිසත්වයන්ට දරුවන් දන්දී බලවත් සෙක්ක යෙන් පා උපන වෙස්සන්තර බෝධිසත්වයන්ට දරුවන් දන්දී මහත්වූ දොම්නස් උපන මෙස්පිරු පාරමිතා ධර්මයන් ඇති මහබෝධිසත්වයන්ට පවා මෙසේ සංඛ්‍යාත අකුගලධරමයේ තැවිලි කරන්නාහ. මේ සෙනෙහයෙහි ආදිනව වන්නේය. එසේ හෙයින් සෙනෙහයත් නොකැමැත්තෙමි කිහ. එබස් අසා ගතුදේවීන්දයේ කාෂේන පෘෂ්ඨය සරවයූ විලාසයෙන් මනාකොට කියනලද තොප කෙරෙහි ඉතාසුවුත්වීම් එසේහෙයින් නැවතත් තොපට වරයක් දෙමිය කිහ. එබස් අසා මහබෝධතානෝ කියන්නාවූ දෙදෙවිලොව දෙවියන්ට අධිපතිවූ ගතුදේවීන්දයෙන් ඉදින් තොපි මට වරයක් දෙනු කැමැත්තානම් තිරන්තරයෙන් උදකලාව මේ වල්හි වසන්නාවූමාගේ තපසට අන්තරාය කරන්නාවූ ව්‍යාධියෙක් තුළපදිවයි එසේවූ වරයක් දෙවිය කිහ. ගතුදේවීන්දයන්ගෙන් කාෂේන පෘෂ්ඨයේ වරගන්නා තැනැත්තේ ආමිස නිශ්චිතවූ වරයක් නොගතිම් තපෝක්ම් නිශ්චිත වූ වර ගණිති කියා වඩ වඩාලා ප්‍රසන්නව නැවතත් වරයෙක් දෙමි කිහ. බෝධිසත්වයේ වරගන්නාවූ ව්‍යාපයෙන් ධර්මදේශනා කෙරෙමි සිතා ධර්මදේශනා කරන්නාවූ ගතුදේවීන්දයනි මා නිසා මට වැඩ කැමති බැවින් කිසි සත්වයක් හට කිහිකලෙක කායවාරය, ව්‍යිවාරය මනෝ වාරය යියන තුළිබවූ කරමවාරයන් උපන්නාවූ ප්‍රාණසාතාදීවූ දශ අකුසල කරම්පයෙහි මිදි පිරිසිදු විත්ත සන්තාන ඇත්තේවම්වයි කියා මෙසේ මහබෝධතානෝ යටෝක්තවූ කාරණයන් කියා වරගන්නා තැනැත්තේ ප්‍රවෘත්තාවෙන් සුදුසුවූ වරගන්තාහ. ගතුයේ කාෂේන තාපසයන්ට වරදී නිදුක් නිරෝගිව මේ වෘක්ෂමුලයෙහි ඉද සැපසේ වාසයකරවයි කියා වෘක්ෂයෙන් එල එල්ලවයෙන් නිර්මිතකොට ගතුයෙන්ත්මන්ගේ ගතුහවනයට ගියාහ. කාෂේන තාපසයේන් එම වෘක්ෂමුලයෙහිම ඉද නොකැරිහුනු ද්‍යානයෙන් බඩුලොව ගියහයි වදාරා මේ කාෂේන ජාතකය නිමවා වදාලුසේක. එසමයෙහි ගතුයේ නම් දන් අනුරුද්ධ මහාස්ථානිවිරයෝය. එසමයෙහි කාෂේන තාපසයේ නම් බුදුවූ මම්ම වේදයි වදාලුසේක.